

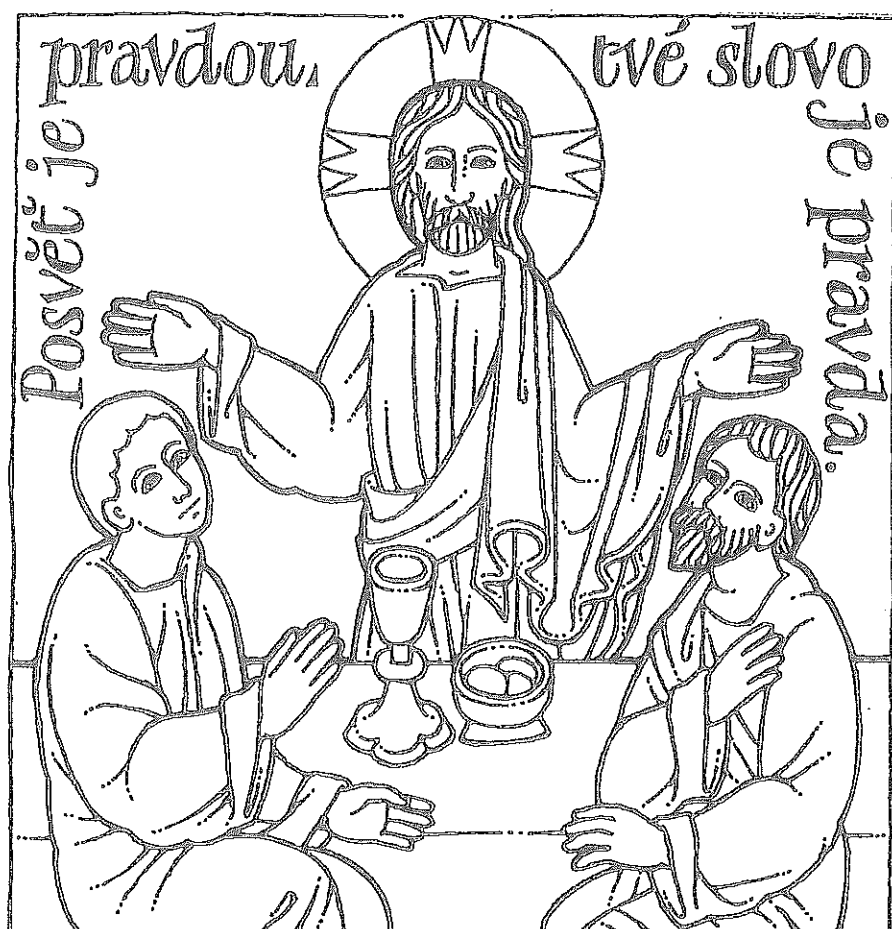
Farní zpravodaj

Český Krumlov

16. 5. 2021

č. 20 - 2021

Cyklus B
7. neděle
velikonoční

Evangelium
Jan 17, 11b-19

S námi až na konec světa... (Raniero Cantalamessa)

Dnes slavíme závěrečné tajemství Ježíšova života – jeho Nanebevstoupení. Podobně jako i při jiných příležitostech se budeme ptát na dvě věci: zaprvé, jaký je historický obsah tohoto mysteria, tedy, co vlastně připomíná; zadruhé, jaký je jeho duchovní obsah, tedy, co znamená toto mysterium pro církev a pro nás.

„Historická“ skutečnost je dostatečně i s podrobnostmi popsána v prvním čtení ze Skutků, nepřímo pak Pavlem ve druhém čtení („posadil ho po své pravici v nebi“) a synteticky a jasně pak v Markově evangelijním úryvku: „Tak k nim Pán Ježíš mluvil. Potom byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici.“

Až donedávna sice vyžadovalo přijetí tohoto popisu akt víry, ale ze strany posluchače bylo pochopitelné a nijak neuvádělo do rozpaků; nebe bylo totiž ještě jako za dob Ježíšových považováno za onen tajuplný prázdný prostor, který se nachází nad zemí a sídlí v něm Bůh. V současnosti je však stále obtížnější pokračovat v úvahách tohoto schématu tří rovin světa (nebe, země, peklo). Od chvíle, kdy člověk díky svým vynálezům začal dobývat vzdušné prostory, se stále zřetelněji můžeme přesvědčovat o tom, že nebe toho druhu, které jsme si před mnoha staletími představovali, vůbec neexistuje.

Co tedy znamená výpověď, že Ježíš vystoupil do nebe? – Odpověď, aniž bychom si to příliš uvědomovali, nalezneme přímo v evangeliu: „Byl vzat do nebe,“ tedy „zasedl po Boží pravici.“ Ježíš nevstupuje do nějakého nového „místa“, ale vstupuje do nového „prostoru“, kde už nemají žádný smysl naše kategorie vyjádřené příslovci „nahore“, „dole“, „vpředu“ nebo „vzadu“. Jít do nebe znamená jít k Bohu, být v nebi znamená být u Boha. Nebe samo o sobě není, ale utváří se v samotném okamžiku, v němž první stvoření přichází definitivně k Bohu; nebe se tedy utváří skrze vzkříšení a vyvýšení Krista (W. Kasper). Ježíš nevystoupil do již existujícího nebe, ale přišel, aby nebe vytvořil: „Odcházím vám připravit místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já“ (Jan 14,2–3). Nebe je tělem vzkříšeného Krista, se kterým se propojí, vytvoří jednotu a budou s ním v jednom Duchu všichni spaseni (srov. 1 Kor 6,17; 15,49nn). Nebe je oním tajuplným „chrámem“, o němž se hovoří v Apokalypse, je samotným zabitým a vyzvednutým Beránkem (srov. Zj 5,6) nebo zborceným a obnoveným chrámem (srov. Jan 2,19).

Když jsme si teď vyjasnili, co znamená jít do nebe, což mohlo do jisté míry být naší víře zahaleno, pokusme se proniknout hlouběji do významu tohoto tajemství, které slavíme.

Co nám vlastně dosvědčuje slavení svátku Nanebevstoupení? – Dokládá nám skutečnost, že Ježíš odešel k Otci. Už po několik nedělí nasloucháme Kristovým slovům: „Odcházím k Otci; kdybych neodešel...; hle, nyní odcházím k tobě, Otče...“

Odejít k Otci neznamena ani tak opustit tuto zemi, ale spíše být oslavený, jít přijmout trůn v nových podmínkách získaných skrze vtělení a Velikonoce. Kristus je také jako člověk se svým tělem oslavený Otcem tou slávou, kterou měl jako Boží Syn ještě před stvořením světa (srov. Jan 17,5). V něm se kousek našeho světa dostal definitivně k Bohu a byl jím přijat. Jedná se však o „prvotinu“ vyžadující další pokračovatele, nebo lépe řečeno o Hlavu toužící po svém těle, jímž je církev. Společně s ním jsme my všichni vstoupili do naděje a příslibu; vložili jsme svou naději do očekávání, že budeme jednou s naší Hlavou a Místrem u Boha: „Dnes si připomínáme a slavíme den, v němž byla naše ubohá přirozenost vyzvednuta v Kristu až k trůnu Boha Otce“ (svatý Lev Veliký). Nanebevstoupení dosvědčuje, že Ježíš odešel k Otci, a že tedy také my půjdeme k Otci.

Nanebevstoupení však také potvrzuje, že on s námi stále zůstává. Odešel k Otci a zase se vrátí (stejným způsobem, jakým vystoupil, říká anděl apoštolům); je ještě a již s námi („ještě“ ve vztahu k prvnímu příchodu ve vtělení, „již“ vzhledem k druhému eschatologickému příchodu, započatému vzkříšením). Dva učedníci kráčející do Emauz ho prosili: „Zůstaň s námi“, a on skutečně zůstal: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28,20).

Kolem roku 35 byl již asi pět let po smrti, a přesto mohl říct Šavlovi: „Proč mě pronásleduješ?, což znamená, že byl stále určitým způsobem přítomen mezi lidmi. „Neopustil nebe, když sestoupil k nám na zem, a ani se od nás nevzdálil, když opět vystoupil na nebesa“ (sv. Augustin).

Jistě, není to stejná přítomnost jako předtím; Kristus zemřel v těle, avšak žije v Duchu (srov. 1 Petr 3,18): jeho přítomnost už není přítomností podle těla, ale podle Ducha. Tato přítomnost je dokonce ještě více upřednostňována než první, neboť Ježíš může dokonce říct: Je dobře, že odcházím, protože Duch může přijít k vám (srov. Jan 16,7). V těchto nových podmínkách se může zpřítomnit každému člověku, na kterémkoli místě světa a v jakémkoli okamžiku dějin, a ne jen svým židovským současníkům; je současníkem každého člověka a všech generací; je i naším současníkem!

Slavnost Nanebevstoupení nám dává příležitost ke každoročnímu zapálení novým ohněm tu největší jistotu našeho života – Ježíš je živý a zůstává stále s námi! Je naší největší nadějí: kráčíme k tomu, abychom s ním zůstávali u Otce! Svatý Jan píše: „Každý, kdo skládá tuto naději v něho, uchovává se čistý“ (1 Jan 3,3). Nejenže se uchovává čistý, ale každý, kdo má tuto naději, nezůstává jenom prázdňě zírat do nebes, jak jsme to toho dne viděli u apoštolů; tuto naději spíše převádí do svého úsilí a svědectví: „Učedníci pak vyšli a všude kázali,“ čteme závěrem dnešního evangelia. Vyjděme s velkou pokorou také my, s vědomím, v jakých nádobách tuto naději neseme, vyjděme však s odvahou!

Eucharistie nás každou neděli posvěcuje k tomuto poslání: Kristus odešel do nebe, my se navracíme do města v očekávání, „že budeme naplněni mocí z výsosti“.

Mše svaté v týdnu od 16. 5. 2021 do 23. 5. 2021 Český Krumlov:

17.05.	Po	za
18.05.	Út	-----
19.05.	St	za rodiče Reitingerovy, rodinu Stiniovu a d. v. o.
20.05.	Čt	za
21.05.	Pá	za
22.05.	So	za
23.05.	Ne	za farnost

Přehled bohoslužeb

	PONDĚLÍ 17.05.	ÚTERÝ 18.05.	STŘEDA 19.05.	ČTVRTEK 20.05.	PÁTEK 21.05.	SOBOTA 22.05.	NEDĚLE 23.05.	
ČESKÝ KRUMLOV sv. Vít	17:00Ž		17:00M	17:00P	17:00M	17:00Ž	9:30P	
VĚTRNÍ							8:00VT	
PŘÍDOLÍ							11:15P	
VĚŽOVATÁ PLÁNĚ							11:15Ž	
KÁJOV							8:00Ž	
Liturgické texty - 7. neděle velikonoční I. čtení: Sk 1, 15 - 26 II. čtení: 1 Jan 4, 11 - 16 Evangelium: Jan 17, 11 - 19								

- Ve čtvrtek 20. května je památka sv. *Klementa Marie Hofbauera, kněze*.
- V neděli 23. května je **slavnost Seslání Ducha Svatého – Letnice**. Večerní modlitbou před spaním končí doba velikonoční a nastává liturgické mezidobí (8. týden v mezidobí, cyklus B).
- Svatý otec František měsíc květen vyhlásil tzv. „**modlitební maraton**“, **kdy věřící mohou denně v 18:00 hodin na kanále YouTube – Vatican live – společně se spojit v modlitbě svatého růžence za ukončení pandemie koronaviru.**
- **Věřící mají možnost z farní kaple v Českém Krumlově na kanále YouTube - Římskokatolická farnost - prelatura Český Krumlov v přímém přenosu sledovat každý den ve 20:00 hodin májovou pobožnost.**

www.farnostek.bcb.cz

email: rkf.ceskykrumlov@dicb.cz

www.farnostvetrni.bcb.cz

email: rkf.vetrni@dicb.cz

www.farnostkajov.bcb.cz

email: rkf.kajov@dicb.cz